

SEGONS la versió oficial, a la Universitat no passaria res si no fos un grup reduït d'agitadors. Garcia Valdecasas, a Barcelona, n'ha fet fins i tot el compte detallat —vegeu als diaris del 4 de febrer la Nota del Rectorat— d'aquests agitadors: 137 exactament, els quals han estat "ipso facto" expulsats de la Universitat.

Forgitats els esvalotadors hauria de regnar la calma... Doncs no; a les vint-i-quatre hores una vaga general, decidida en àmplies assemblees que reuniren centenars d'estudiants a cada Facultat desmentia rotundament, paralitzant tot el Districte, les fallacioses afirmacions de la propaganda oficial. La gran majoria dels disset mil estudiants de Barcelona expressaven així llur solidaritat amb els companys sancionats i es mobilitzaven indignats contra la repressió i exigint la dimissió del Rector Garcia Valdecasas.

Madrid, Salamanca, Oviedo, Sevilla, Santiago, València... Es tota la Universitat espanyola la qui està en moviment exigint transformacions indispensables, no un "grup d'agitadors". Les autoritats, en comptes de deixar pas als fonamentats i cada dia més pressants canvis que no cessin de reivindicar estudiants i professors, apliquen una repressió brutal, massiva, en forma d'expulsions, multes, detencions, processaments i expedients contra l'avantguarda més conscient i quadres més valuosos de la Universitat.

Es vol ofegar, o almenys frenar, l'acció estudiantívola amb la invasió violenta dels

treball

PROLETARIAT DE TOTS
ELS PAÏSOS: UNIU-VOSI

ORGAN CENTRAL DEL P.S.U. DE CATALUNYA

Núm. 294

Barcelona, Febrer 1968

Preu : 2 ptes

CAL FER-LOS AFLUIXAR EL PUNY

recintes acadèmics per les companyies de la Policia Armada; amb l'actuació oberta o amb prou feines velada de provocadors i agents policíacs; amb l'ocupació permanent dels centres d'estudi pels escamots de la nou nada "Policia de Orden Universitario".

La brutalitat dels serveis i funcionaris de Camilo Alonso Vega, de Lora Tamayo i llurs homes de mà a la Universitat, no és d'avui ni sorprèn els estudiants. Però la repressió esdevé cada dia més inadmissible dins i fora de la Universitat.

Els fets mostren que l'accentuació de la

virulència repressiva de l'equip franquista "ultra", a la Universitat i al país, no resol cap problema i els agreuja tots.

Les reaccions que provoca cada nova violència de les autoritats, demostren també que aquestes no poden actuar impunement; cada dia s'hi oposen més voluntats no disposades a seguir suportant la brutalitat repressiva d'un sistema incapaç d'aportar solució viable a cap dels problemes vigents.

La mobilització contra la pràctica repressiva a la Universitat i l'expressió solidària amb les accions estudiantívoles constitueixen una positiva contribució a fer recular els "ultres" de la violència.

Aquesta mobilització ciutadana s'ha expressat darrerament a Barcelona a diversos nivells i en algunes accions d'importància. Tot indica que les condicions per incrementar aquesta mobilització existeixen. A les pàgines interiors reproduïm el telegrama que, recolzat per més de dues-centes firmes, condemna explícitament la pràctica repressiva i expressa la solidaritat envers els estudiants i llurs reivindicacions, de part de les més rellevants personalitats de la cultura l'art i les ciències; front a les 137 expulsions últimes, han reaccionat, ultra els estudiants, diversos claustres de professors que han demanat que fossin anul·lades i expressat llur disconformitat amb la decisió de l'Autoritat; el Col·legi d'Advocats de Barcelona ha adreçat una lletra al Rector Garcia Valdecasas expressant la preocupació dels homes de llei davant la infracció dels preceptes legals per part d'aquella Autoritat, que ha condemnat sense donar lloc a la presentació de plets de descàrrec per part dels sancionats. Darrerament, el text d'una instància a la Vice-presidència del Govern és enviat per nombre de barcelonins que exposen llur repulsa a l'autoritat Acadèmica i llur recolzament de les reivindicacions estudiantívoles.

Una reivindicació que s'expressa cada vegada amb més força a la Universitat de Barcelona i en els medis que s'hi relacionen és aquesta de la dimissió de Garcia Valdecasas. I es compren: la seva personificació de la política repressiva es concreta, en aquest segon trimestre solament, en haver sancionat o expedientat, o entregat a la policia, o fet processar pel T.O.P. i tribunals militars, a més de dos-cents estudiants.

En exigir que la Universitat sigui netejada d'un Rector, el nom del qual es pronunciat amb despreci en els més diversos sectors ciutadans, és la política repressiva que ell representa a Barcelona la qui és condemnada. Per això, aquesta reivindicació dels estudiants pren cos també fora de la Universitat, entre els pares de família, els estaments professionals i tècnics, les associacions democràtiques, igualment interessats a obligar que s'afluixi el puny que els "ultres" de la dictadura s'esforcen en apretar.

Totes aquestes accions, repetim, són importants i constitueixen elements d'una mobilització ciutadana que constitueix un valuós recolzament a la lluita dels estudiants i un seriós obstacle als esforços "ultres" per imposar la mà dura.

CINC MILIONS DE PESSETES D'AJUT AL P.S.U. DE CATALUNYA

CRIDA DEL COMITÈ EXECUTIU

Als comunistes catalans, als simpatitzants i amics del P.S.U. de Catalunya, a tots els antifranquistes:

Companys i amics: l'any 1967 ha registrat un notable desenvolupament de les accions i de l'organització del moviment de masses contra la dictadura, l'activació dels partits i grups polítics de l'oposició i la consolidació del paper que juga el nostre Partit al front de la lluita popular. El règim del general Franco ha entrat en el nou any més feble i desprestigiat que no en cap altre moment de la seva existència.

L'aplicació del «Plan de austeridad» que seguí a la desvaloració de la pesseta ha augmentat els expedients de crisi i l'atur, i s'ha intensificat la lluita obrera, universitària i d'altres sectors socials.

Tot això anuncia que l'any 1968 serà —és ja— un any de grans batalles contra els esforços franquistes per a recomposar i vigoritzar les formes feixistes de poder: un any de nous avanços vers la sortida democràtica que propugnem.

Per tal de seguir encapçalant aquest combat, el nostre Partit necessita incrementar la seva activitat política, perfeccionar i ampliar la seva propaganda i estendre més i més la seva organització, les quals coses exigeixen una superació de l'esforç dels comunistes en tots els terrenys i més elevats mitjans financers que aquells de què el Partit ha disposat fins ara. A fi de fer front a aquesta darrera necessitat, el Comitè Executiu del P.S.U. de Catalunya crida a tots els comunistes catalans, als seus simpatitzants i amics a iniciar una campanya d'ajut al Partit que es proposi el col·lectar cinc milions de pessetes en el transcurs de 1968.

El Comitè Central del Partit Comunista d'Espanya s'ha adreçat recentment als seus militants i partidaris cridant-los a col·lectar durant l'any 1968 trenta milions de pessetes. Estem segurs que el Partit Comunista d'Espanya aconseguirà la xifra que es proposa i que els cinc milions que nosaltres ens fixem com a objectiu seran col·lectats pels militants i simpatitzants del P.S.U. de Catalunya, els quals sempre es distingiren per llur iniciativa i abnegació a l'hora d'organitzar l'ajuda econòmica al Partit.

Confiant plenament en aquestes virtuts dels comunistes catalans i en el suport que el nostre Partit troba entre els treballadors i demòcrates de Catalunya, cridem a les organitzacions del P.S.U.C. a prendre amb tota urgència les mesures d'organització necessàries per tal de promoure, estimular i orientar el compliment d'aquesta tasca en llur respectiu radi d'acció. Cridem a tots els comunistes —organitzats o no organitzats—, als joves comunistes, a les dones, als estudiants i intel·lectuals, a tots els simpatitzants i amics del P.S.U.C., a contribuir amb els mitjans a llur abast a l'èxit de la campanya que iniciem.

Companys i amics:
ASSEGUREU AMB LA VOSTRA ACCIO LA COLLECTA, DURANT L'ANY 1968, DELS CINC MILIONS DE PESSETES QUE EL P.S.U.C. NECESSITA!

El Comitè Executiu del P.S.U. de Catalunya.
Febrer del 1968.

EN RECOLZAMENT DE LA LLUITA DELS ESTUDIANTS

Més de dues-centes personalitats de la cultura, l'art i la ciència de la nostra capital es solidaritzaren amb la lluita dels estudiants enviant a llur Assemblea del dia 26 de gener el següent telegrama:

Ens sentim plenament solidaris de la vostra lluita per una Universitat democràtica i condemnem reprobables procediments de repressió. Com a ciutadans responsables de la problemàtica que viu el nostre país valorem extraordinàriament la valentia de la vostra actitud i l'aportació que per la solució dels problemes plantejats representa el vostre combat. Fem nostres les vostres exigències en l'ordre de: Reforma democràtica de la Universitat; llibertat sindical i reconeixement del Sindicat Democràtic d'Estudiants; anul·lació de tots els expedients i sancions i altres mesures repressives contra estudiants i professors.

Barcelona, 26 de gener 1968.

INSTANCIES AL VICE-PRESIDENT DEL GOVERN

Centenars de peticions individuals són enviades al Vice-President del Govern expressant la "...preocupació com a ciutadà per la gravíssima situació creada a la nostra Universitat (...) i la creència que l'Autoritat Acadèmica ha actuat de manera no raonable..."

La petició sol·licita: retirada de les sancions imposades als universitaris; substitució de l'actual titular del Rectorat; reconeixement de l'associació representativa dels estudiants.

DEFENSA DEL VIETNAM A LA UNIVERSITAT

Vietnam en lluita per la independència i la pau. Vietnam heròic i gloriós front a la bèstia imperialista yanqui: el Comandament de l'exèrcit d'alliberació comunica que en deu dies de combats a la regió de Saigon-Gia Dinh, del 31 de gener al 9 de febrer, han estat morts o ferits 10.000 soldats enemics, dels quals 3.000 nord-americans; 200 avions U.S.A. han estat destruïts o averiats a terra; 600 vehicles militars diversos han estat destruïts...

OCTAVILLA DEL COMITE PRO-PAU AL VIETNAM, DE LA FACULTAT DE MEDICINA DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

¡Companys! El bombardeig amb arrasament de Ben Tre, en el dia d'ahir, per part de l'aviació yanqui, no és únicament un nou acte agressiu de l'imperialisme yanqui, sinó que és, als ulls de tot el món, l'acte criminal més gran realitzat pels agressors de l'explosió atòmica d'Hiroshima ençà.

Els mateixos diaris nacionals reconeixen milers de morts, si bé mai no coneixerem el nombre de persones assassinades, ni tampoc la quantitat i formes d'assassinat que tilitzen els agressors.

¡Companys! Lluitar per la democràcia i per la retirada de les bases yanquis d'Espanya és lluitar amb el noble poble del Vietnam, és lluitar per la pau mundial!

Comité Pro-Pau al Vietnam - Facultat de Medicina.

CONTRA LES MESURES REPRESSIVES EN SOLIDARITAT AMB ELS SANCIONATS

Déclaració del Comitè d'estudiants del P. S. U. C.

Donem a continuació els principals punts que toca la Declaració publicada en el seu portaveu "UNIVERSITAT", primera quinzena de febrer, pel Comitè d'Estudiants del P.S.U. de Catalunya:

"Els intents desesperats del Règim per a fer retrocedir el moviment democràtic universitari han evidenciat l'absoluta incapacitat del Govern franquista enfront de la Universitat (...). L'amplària i l'arrelament que existeixen entre la massa universitària d'avui de la lluita per la democratització de la Universitat, evidencien fins a quin punt el Règim ha hagut de cedir posicions en profit dels corrents democràtics."

"...Aquest Curs, el Règim no ha intentat imposar les seves APEs pràcticament enlloc" (...) "...al Règim franquista, desemmascarat i rebutjat pels universitaris, no li queda cap més contacte, dins la Universitat, que el Rector, els seus confidentes i la "Policia Universitària". I, freqüentment, els "grisos"..."

Destaca la Declaració que "...la nul·la influència política i ideològica del Règim a la Universitat no significa la desaparició del

seu aparell repressiu..." Cal oposar-se a ell fer-lo retrocedir; "...El Comitè d'Estudiants del P.S.U. de Catalunya fa una crida als militants universitaris per a que siguin els primers en participar a les Comissions de Solidaritat i Ajut als compnyes empresonats i sancionats, i per a que es distingeixin per la seva combativitat en la lluita sindical i ant-repressiva..."

A continuació el document s'adreça "...a tots els estudiants, als professors i ciutadans antifranquistes, per a que expressin llur repulsa a les mesures repressives i es solidaritzin amb els estudiants repressalitats i amb les seves reivindicacions, que són les reivindicacions pròpies a tota la Universitat..."

La Declaració subratlla, finalment, que cal intensificar la lluita contra la repressió "lliçant-la a les reivindicacions del S.D.E.U.B. i a la perspectiva del Congrés Democràtic, en el qual els estudiants d'Espanya, juntament amb els altres estaments i sectors interessats en la problemàtica universitària, discutiran i definiran una alternativa democràtica per a la Universitat."

DEU DIES D'ACCIONS UNIVERSITÀRIES A BARCELONA

Dijous, 1 de febrer:

Assemblea de Districte oberta. Manifestació. La junta de Delegats decideix una "tancada" a Arquitectura. Cambra a Filosofia —Universitat Central—, invadida per la policia.

Divendres, 2 de febrer:

Assemblees obertes de Facultat, amb assistència de 500 a 600 estudiants en cada una d'elles. Medicina entrega al Vice-Degà una carta amb les principals reivindicacions: convocatòria d'un Claustre de Districte. anul·lació de les sancions, llibertats democràtiques.

Dissapte, 3 de febrer:

600 estudiants a l'Assemblea de Medicina; el Degà nega haver cap cata i refusa la discussió, amenaça els estudiants de fer intervenir la policia. Els estudiants entonen cançons contra el Degà, contra el Rector i a favor del Sindicat Democràtic.

A Farmàcia, assemblea de Facultat (400 assistents), que fa entrega d'una carta al Degà; la policia dissol l'Assemblea amb violència.

Les facultats i les Escoles tècniques aproven una vaga indefinida i coordinada.

Diumenge, 4 de febrer:

La premsa fa pública una sanció contra 137 estudiants, expulsats indefinidament del Districte i per tres, dos i un any respectivament de tots els districtes d'Espanya. La tensió puja a la Universitat. La indignació i repulsa contra la histèria repressiva són expressades en tots els àmbits ciutadans.

Dilluns, 5 de febrer:

Assemblees de Facultat amb 600-700 assistents a cada una d'elles. Aproven anar a la vaga indefinida i intermitent a tot el Districte. A Medicina, el Degà Sanchez Lucas fa entrar la policia al Centre.

Dimarts, 6 de febrer:

Vaga general al Districte. Els estudiants celebren actes sindicals o culturals en gairebé totes les facultats. El Rector es fa xiular pels estudiants quan presideix una cerimònia oficial a la Facultat de Medicina. "Rector, dimissió!", criden els estudiants, dins i fora de la sala d'actes.

Dimecres, 7 de febrer:

Vaga a tot el Districte.

Dijous, 8 de febrer:

Vaga a tot el Districte. Assemblees de Facultat obertes arreu. Excepte Ciències i Enginyers, tots els centres decideixen continuar indefinidament la vaga. A cada Facultat, les assemblees reuneixen uns 600 i més estudiants.

Divendres, 9 de febrer:

Vaga a tot el Districte. Actes culturals i assemblees a totes les facultats. Convocatòria d'una Assemblea de Districte: la policia tracta d'impedir-la, sense aconseguir-ho. A la sortida, els estudiants manifesten.

Una comissió de Professors visita al Rector i reclamen; aixecament de totes les sancions; convocatòria d'un Claustre General.

Dissapte, 10 de febrer:

Vaga a tot el Districte. Distribució d'octavilles a Medicina, pro Pau al Vietnam.

Els claustres d'Arquitectura, Filosofia i Dret es pronuncien contra les sancions.

Els estudiants de filosofia, en decidir continuar el moviment, han realitzat aquests dies la vaga més llarga d'aquesta Facultat en tots els anys de dictadura.

TERRASSA, BAIX LLOBREGAT, BARCELONA...

**ELS TRABALLADORS DE TERRASSA
SEGUEIXEN LLUITANT**

Per tal d'examinar la situació creada per l'atur agut i el congelament dels salaris, el 10 de gener fou celebrada una Assemblea amb 350 obrers. En aquesta reunió, es va condemnar i demanar enèrgicament, com a contraris als interessos obrers, unars paperots que circulen per Terrassa destinats a afeblir la usitat dels treballadors i a atacar els dirigents de les comissions obreres que el Govern manté empresonats.

El dia 17 es reuniren novament en Assemblea 300 treballadors per a discutir de la situació en algunes empreses, i fou acordat realitzar una concentració als sindicats el dia 24 per a entregar un document en el qual es protesta contra els expedients de crisi... per una solució de l'atur obrer, contra la carestia de la vida i per l'augment dels jornals.

El dia 24 la ciutat estava ocupada per forts contingents de policies —se'n calculen uns 1.000—, que no paraven de patricular. El Sindicat era una caserna i l'Ajuntament estava fortament custodiat. La via dels Ferrocarrils de Catalunya estava presa per nodrids grups de Policia Armada, mentre altres circulaven pels carrers amb emisores portatils i a peu transmetint l'ambient.

A despit d'aquestes mesures intimidatòries, com diu el nostre corresponçal: "...la cosa sortí tal i com estava prevista." El Sindicat, amb una hora d'antelació, fou ocupat per més d'un centenar de treballadors. Però quan arribaren les set i mitja de la tarda, de tots els carrers afluien grups i més grups d'obers.

L'ESPERIT SOLIDARI I DE LLUITA DELS TREBALLADORS DE BAIX LLOBREGAT

Des de que fou anunciat l'expedient de crisi de la "Cerdans", pot dir-se que la lluita dels treballadors de la comarca no ha cessat d'estendre's. No són solament els treballadors afectats pels expedients de crisi aquells que repliquen, sinó que també actuen en solidaritat amb ells els d'altres fàbriques, molts comerciants i la població en general. A aquesta lluita els treballadors afegeixen justament la defensa de José Coscubiela, President de la Secció Social del Metall del Baix Llobregat, al qual els jerarques de la C.N.S. volen desposseir delseu càrrec.

La lluita dels obrers de la "Cerdans" es manté ferma. En una assemblea celebrada el 16 de gener, deien: "...La pretensió de l'empresa és de llençar-nos tots al carrer. Davant d'aquest fet i amb independència que progressi o no la seva intenció, se'ns planteja un problema comú. I en comú hem de fer-hi front. L'empresa no fa distincions entre el personal de la plantilla, sinó que pren decisions per a tots en bloc. I EN BLOC HEM DE REACCIONAR."

En defensa de llurs pròpies reivindicacions i en solidaritat amb la "Cerdans" hi han hagut accions a la "Moltex Pirelli", "Soler i Almirall", "Siemens"; a la "Matacàs" s'han fet en deu dies tres vagues; els obrers de "Radiadores Roca" han celebrat assemblees i estan firmant un escrit demanant un augment del 10 per cent com a mínim, de l'actual salari. Els treballadors de "Voltrega" i els de "Fusa", de Sant Hipòlit i Vich respectivament, empreses que treballen per a la "Cerdans", s'han solidaritzat amb els seus companys en lluita.

Per llur part, els enllaços, jurats i treballadors de la comarca del Baix Llobregat, en una carta dirigida al Delegat Provincial de Sindicats, exigeixen: 1) Que siguin preses les mesures necessàries encaminades a que els treballadors de les empreses "Rockwell Cerdans" i "Matacàs" no siguin llençats al pacte de la fam; 2) No admre la desposseció de

CRONICA OBRERA

Tant les informacions que recollim d'algunes empreses de Barcelona com les accions dutes a terme en aquestes darreres setmanes a Terrassa i al Baix Llobregat, demostren que la classe obrera no està disposada a pagar passivament les conseqüències nefastes del "Plan de Austeridad" decretat pel Govern. Els aturs, recollides de firmes i concentracions; les assemblees que hom organitza contra els expedients de crisi i les sancions imposades als càrrecs sindicals, per augment de salari..., confirmen, no solament aquesta realitat sinó també una tendència a l'extensió de les lluites obreres.

Els jerarques donaren ordre de tancar el Sindicat, a la vegada que la Policia Armada anava dissolvent a la gran massa obrera. Des de dins, els treballadors exigien que el Sindicat fos obert i que la policia es retirés de la porta per a permetre que els obrers entressin. Davant la pressió dels manifestants, hi hagueren controvèrsies entre la policia i els jerarques sobre si s'obria o no, decidint finalment obrir-la; ràpidament, però, tornaren a tancar-la.

Els treballadors que havien aconseguit penetrar en el Sindicat llegiren des de les finestres el document que havien aprovat, de manera que els nombrosos companys que romanien al carrer el sentissin. Després de la seva lectura, l'escrit fou aprovat i entregat al Delegat Comarcal per a que aquest l'elevés al Govern i el publicués a la premsa.

El dia 24 de gener pot inscriure's en el balanç de les lluites dels treballadors terrasencs com una jornada important d'acció i combativitat en defensa de les reivindicacions més cuitants.

José Coscubiela. Amb les nostres firmes, acaben dient, expressem la nostra més sòlida convicció que, de no donar-se solució a les peticions senyalades, els treballadors es veuran obligats a realitzar solidariament una acció decisiva per tal d'acabar amb aquest estat de coses.

En el mes de gener s'ha celebrat una important assemblea a Esplugues de Llobregat per a exigir augment de salari, prohibició dels acomiadaments i legalització del dret de vaga. A Gavà n'hi fou celebrada una altra amb assistència d'alguns centenars de treballadors, els quals desfilaren després en manifestació pel centre de Gavà, recollint a llur pas la simpatia i la solidaritat de la població laboriosa.

Al peu del document en solidaritat amb els obrers amenaçats d'acomiadament i amb José Coscubiela, s'han recollit ja milers de firmes a les empreses i entre la població; a l'ensens, l'han fet seu els 300 enllaços i jurats d'Esplugues a la Junta Plenària convocada pels jerarques, els quals hageren d'acceptar l'escrit, recolzat per 3.000 firmes.

I la lluita continua... S'estan celebrant més assemblees, noves accions.

Milers d'obers del Baix Llobregat demostren, amb llur actitud ferma i combativa, haver fet seu el lema dels de la "Cerdans": **CONTRA ELS ATACS DEL GOVERN Y LA PATRONAL; TOTS EN BLOC!**

CONTRA ELS EXPEDIENTS I LA DESPOSSESSIO DE CÀRRECS SINDICALS

La crisi s'estén cada dia a noves empreses de Barcelona, on es calcula que hi han més de 40.000 parats. Hi ha l'expedient de crisi de la "Maquinista" i de la "Benguerel", entre altres que ja hem denunciat en números anteriors. A la ENASA volen, ara, fer fora a aquells que tenen contracte de dos anys, cosa que afectaria, de moment, a 236 obrers. Per la fàbrica ha circulat una octavilla oposant-se a aquesta injusta mesura i cridant els treballadors a organitzar l'acció. Aquests dies la premsa ha fet conèixer que els jurats i enllaços de la ENASA s'han adreçat a la Delegació Provincial del Treball sollicitant que els sigui respectada la clàusula d'adequació salarial pactada dins el vigent Conveni Col·lectiu sindical.

Per tal d'ofegar el moviment obrer que s'organitza i contraataca en nombroses empreses, es destitueix de llurs càrrecs sindicals a aquells que amb llur actitud demostren ésser mereixedors de la confiança que depositen en ells els seus companys de treball. S'intenta desposseir de llurs càrrecs a Moscoso, Prats, Navarro, Coscubiela, Albeniz, Murcia i altres. Però els treballadors no estan disposats a ésser privats de llurs veritables representants i responen solidaritzant-se amb els seus companys. Han presentat ja escrits al Delegat Provincial de Sindicats gran nombre d'enllaços, jurats i treballadors del Ram del Transport, de diverses fàbriques del Ram de l'Aigua i metal·lúrgiques, negant-se a reconèixer els expedients contra aquells que segueixen reconeixent com a llurs "unics representants". Els obrers de la "Febersa", de Sant Adrià del Besos, van fer, a més, un atur de d'una hora i mitja per a oposar-se a l'acomiadament de Manuel Murcia, cosa que han conseguit gràcies a llur acció.

A finals de gener, els obrers del Transport intentaren manifestar-se front a la casa dels sindicats contra la destitució de Nicolás Albeniz, Jurat d'Empresa elegit a "Tranvias S.A.". Una comissió de manifestants entregà un document al Delegat Provincial de la C.N.S. per a protestar i demanar la suspensió de la mesura.

Les accions en defensa de les reivindicacions obreres i en solidaritat amb els treballadors desposseïts de llurs càrrecs continuen desenvolupant-se, unint a elles la de l'exigència de la llibertat immediata per als membres de Comissions Obreres que, per defensar els interessos dels treballadors, sofreixen presó.

CORNELLA: ¡ LLIBERTAT ! ¡ VOLEM TREBALL ! CRIDEN ELS MANIFESTANTS

Quan acudien, el diumenge dia 11, a celebrar una Assemblea convocada per les Comissions Obreres del Baix Llobregat, els assembleistes trobaren "Els Pins" ocupats per la Guardia Civil i els ed la "social". "Tots cap a la Font Santa!", es féu correr la consigna, i cap allà desfilaren uns quatre-cents treballadors, seguits pels "jeeps" de la Guardia Civil.

Començada l'Assemblea, un Capità i un Tinent de la Guardia Civil arribaren i ordenaren als reunits que es dissolguessin, volgueren endur-se dos obrers detinguts...

Els treballadors decidiren aleshores manifestar fins a la població, trencaren els brots de resistència que nitentaren oposar els guardies i, oposant-se a que fos efectuada cap detenció, desfilaren fins al camp de futbol de la Ciutat Satel·lit entonant a cor fins a dissoldre's: **LLIBERTAT! VISQUEN LES COMISSIONS OBRERES! ACOMIADAMENTS, NO! VOLEM TREBALL!**

SIGNIFICACIO

de la IV Conferència Internacional d'Europa Occidental PER LA LLIBERTAT D'ESPANYA

Celebrada el 10 i 11 de febrer a París, aquesta Conferència ha estat un esdeveniment per moltes raons. Fou convocada per representants de tots els països d'Europa Occidental; personalitats comunistes, socialistes, cristianes, radicals, "gaullistes" d'esquerra, a França (W. Rochet, Guy Mollet, Jules Moch, F. Mitterrand, Gilbert Jeandet), d'Itàlia: Sereni, Veronesi, Garosci i el catòlic Corrado; de Bèlgica socialistes, liberals, i comunistes, i de la Gran Bretanya representants de les "Trade Union". Tots els països escandinaus hi foren representats, particularment per grups juvenils de diferents tendències.

A les sessions, que tingueren lloc a l'Hotel Continental de París, hi prengueren part representants de totes aquelles formacions polítiques però també, a títol individual, el científic francès, Premi Nobel, André Lwoff el qual, junt amb el seu correligionari professor Monod, acabava de rebutjar l'ofertament per part del govern de Franco del títol de "Doctor Honoris Causa" de la Universitat de Madrid. El pastor Dumas, de França, hi prengué igualment la paraula. Marisa Cinciarri, vice-president del Parlament italià, es trobava a la Presidència, així com Henri Rolin, senador i ministre d'Estat a Bèlgica, el qual presidí la darrera sessió.

¿ Per què se reuniren ?

En l'informe a la Conferència, el professor Michel Schuwer ho digué amb aquestes paraules: "El nostre objectiu no és intervenir en les qüestions espanyoles. La solució pertany, únicament, al poble espanyol, però els demòcrates d'Europa Occidental poden i deuen movilitzar l'opinió internacional per a protegir les forces democràtiques d'Espanya contra els cops de la repressió franquista i, més enllà d'aquesta lluita defensiva, recolzar la democràcia espanyola per tal que posi terme a la dictadura."

La representació espanyola a la IV Conferència —membres de les C.O. de diverses províncies, entre elles de Catalunya; sacerdots, familiars de presos polítics (entre els quals l'esposa de M. Camacho), estudiants del Sindicat Democràtic i portaveus de la "Comisión Cívica" de Madrid, explicaren el per què necessitem l'opinió mundial activa i vigilant. Un estudiant espanyol digué: "Nosaltres treballem a tots els nivells possibles. L'únic que us demanem és la vostra solidaritat i el vostre recolzament." I quan la classe obrera parlà, per boca d'un delegat de les Comissions Obreres, ho feu en el mateix sentit: ha d'ésser la lluita unida dels espanyols, encapçalats pel combat de la classe obrera, la que haurà de posar fi a la dictadura, rebutjada per l'opinió mundial. Quan un espanyol deixava la tribuna, aquest era tot seguit ocu-

AJUT AL PARTIT

Un c. ex-pres 100 pts; Igor 50 pts; Pelegrina 50 pts; Fidel 30 pts; Andreu 100 pts; Montserrat 100 pts; Matias 50 pts; Una mare 100 pts; un comerciant 500 pts; H 4 50 pts; CCX: primera entr. 500 pts; segona entr. 300 pts; tercera entr. 325 pts; quarta entr. 325 pts; quinta entr. 400 pts; Sebastià 20 pts; Un c. 25 pts; Grup J. Grimau Baix LL. 400 pts; Espanya In. 300 pts; Un simp. de la CNT 100 pts; Ajuda del Gr. B 200 pts; D'un c. de Terrassa 50 pts; Ajuda de Marg. i família 800 pts.

pada per amics que, com el delegat de Dinamarca, deien: "El vostre combat és el nostre. Les campanes del Nord també ressonen quan toquen al Sud. El poble espanyol lluita d'una manera intel·ligent, com a homes lliures en un país que no ho és." I el conegut jurista Nordmann declarava: "La nostra Conferència ha de denunciar la repressió a Espanya, arribar a totes les organitzacions de juristes internacionals interessades en la dignitat de l'home per tal d'assolir una veri-

HOMENATGE A Pompeu Fabra

El dia 20 de febrer va neixer, a Gràcia, el qui seria gran restaurador de la nostra llengua; Pompeu Fabra.

A principis de segle, sense una disciplina gramatical a respectar, cadascú escrivia el català com bé li semblava. Sense una estricta ordenació, el nostre idioma no podia prendre rengle entre les llengües modernes.

L'artífex principal d'aquesta transformació fou l'enginyer Pompeu Fabra.

L'any del centenari del naixement de l'il·lustre filòleg és una efemèrides que els catalans celebrem amb amor i respecte.

Saludem la iniciativa de les sis entitats barcelonines (Centre Excursionista de Catalunya, Cercle Artístic de Sant Luc, Col·legi d'Enginyers Industrials, Omnium Cultural, Orfeo Català i Orfeo Gracienc) que, en carta publicada a la premsa, inviten a adherir-se a la campanya d'actes d'homenatge a la memòria de Pompeu Fabra, així com la creació d'un Patronat d'Honor en el qual figuren personalitats tan eminents com són Josep Carner, Jordi Rubió, Joan Miró.

El comunisme de Catalunya participarem en els actes organitzats per a enaltir la figura del Mestre.

Naturalment, retre homenatge al preclar gramàtic és lluitar per la llibertat de la llengua i la cultura catalanes, avui parcialment tolerades gràcies al combat permanent contra l'opressió de tants anys.

Per això, junt a la multiplicació arreu de Catalunya d'actes populars —conferències, col·loquis, recitals de la Nova Canço, cursets de Català, etc.—, podria impulsar-se, concretament, una campanya massiva de demandes al Ministeri d'Educació i Ciència, a els Diputacions i Ajuntaments, recolzant la petició que "l'Ensenyança de la llengua catalana sigui inclosa en els diversos graus d'ensenyança de l'Estat a les terres de llengua catalana", presentada al Govern per les sis acadèmies barcelonines i l'Institut d'Estudis Catalans ja fa un any i que, probablement, el senyor ministre segueix estudiant...

Aquesta és una reivindicació sentida pel poble català i un primer pas cap a fites més importants;

- L'escola en català als alumnes que així ho prefereixin;
- Llibertat per a servir-se de la llengua catalana a la tribuna pública, la ràdio i la televisió;
- Llibertat per a l'edició de diaris, revistes lliures i altres publicacions en llengua catalana;
- Reconeixement de l'idioma català com a llengua oficial, junt amb el castellà, en el territori de Catalunya.

L'any Fabra coincideix amb l'any del XXè Aniversari de la Declaració dels Drets de l'Home, de la O.N.U. Les reivindicacions abans esmentades són part d'aquests drets, part de les llibertats democràtiques que cap poble d'Espanya gaudeix.

La millor manera d'honorar la memòria de Pompeu Fabra —demòcrata que morí a l'exili—, és, en definitiva, unir-nos per tal d'avançar tots junts cap a una democràcia en la qual les nostres llibertats nacionals siguin plenament reconegudes.

table Amnistia pels presos i desterrats polítics."

Amb justificat interès fou escoltada la intervenció d'un sacerdot espanyol que, en la sessió del dia 11 a la tarda, ocupà la tribuna a títol personal, però —digué— "segur d'interpretar el sentiment dels catòlics fidels als postulats del Concili Vaticà II. Potser els sacerdots que hem pres el camí de la denúncia de la injustícia —afegí— ens equivoquem; més, si fos així, sera en bé de l'Home".

Els fruits de la IV Conferència

Un jove del Comitè de Suïssa per la Llibertat d'Espanya digué, en ésser aprovat el Manifest final: "No hem acabat avui. Demà dilluns, cadascú prosequirà, en el seu país, la tasca que ens ha reunit aquí."

Els delegats d'Espanya també tornaren a casa amb semblant esperit de movilització, per tal de fer-se mereixedors d'aquesta fidelitat internacional a la nostra causa.

No és cert —com diuen alguns— que la solidaritat amb el poble espanyol és moguda únicament per la nostàlgia d'una generació que visqué la guerra d'Espanya. La IV Conferència ho ha demostrat. La majoria dels delegats han estat joves que encara no eren al món quan Franco encetà la guerra contra el poble.

Quant a la perspectiva oberta pels acords de la IV Conferència, n'és expressió el Manifest aprovat, del qual són aquestes afirmacions:

"Tots els amics d'Espanya saluden el coratge d'aquells que lluiten per la llibertat i reïteren llur solidaritat amb els presos i els desterrats, víctimes d'una situació nascuda de la guerra civil i de la que han creat noves lluites.

"L'ajut que aportem al poble espanyol és desinteressat: el seu únic objectiu és el de permetre-li determinar lliurement el seu per vindre i, en el respecte a la pluralitat de totes les seves tendències, edificar el seu propi règim democràtic, condició de tota col·laboració real amb els altres països europeus en el si de les organitzacions internacionals.

"La creació d'un Comitè d'enllaç permanent, que tindrà per títol COMITE INTERNACIONAL PELS DRETS DE L'HOMME A ESPANYA, ha de permetre coordinar eficaçment l'activitat de tots els amics de l'Espanya Democràtica, dels Comitès Nacionals, de les organitzacions nacionals o internacionals i de les personalitats.

"Per un esforç considerable i objectiu d'informació sobre la situació d'Espanya en tots els nostres països d'Europa Occidental i per l'organització i el desenrotllament de relacions constants amb els diferents sectors que lluiten a Espanya per la democràcia, nosaltres ens comprometem a aportar al poble espanyol un ajut concret i eficaç a la seva lluita alliberadora."

CORRESPONSAL.